

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION 1967-1968

22 NOVEMBRE 1967

PROJET DE LOI

modifiant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944
concernant la sécurité sociale des travailleurs.

PROJET TRANSMIS
PAR LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS.

Article premier.

L'article 1er de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, modifié par les lois des 27 mars 1951 et 14 juillet 1951, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 1. — § 1. — Il est institué auprès du Ministère qui a la prévoyance sociale dans ses attributions, un Office national de sécurité sociale chargé de recueillir les cotisations imposées par l'article 3 aux employeurs et aux travailleurs soumis au présent arrêté-loi et d'en répartir le produit en vue de contribuer au financement :

1° du régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des soins de santé);

2° du régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des indemnités);

3° du régime des allocations familiales pour travailleurs salariés;

4° du régime de pensions de retraite et de survie des ouvriers;

5° du régime de pensions de retraite et de survie des employés;

R. A. 7441.

Voir :

Documents de la Chambre des Représentants :

390 (1966-1967) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N°s 2 à 7 : Amendements.
- N° 8 : Rapport.
- N°s 9 à 12 : Amendements.

Annales de la Chambre des Représentants :

22 novembre 1967.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1967-1968

22 NOVEMBER 1967

ONTWERP VAN WET

tot wijziging van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

ONTWERP OVERGEZONDEN DOOR DE KAMER.
VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS.

Artikel 1.

Artikel 1 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, gewijzigd bij de wetten van 27 maart 1951 en 14 juli 1951, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 1. — § 1. — Bij het Ministerie, dat de sociale voorzorg in zijn bevoegdheid heeft, wordt een Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid opgericht die ermede wordt belast de bij artikel 3 bepaalde bijdragen van de werkgevers en werknemers die onder deze besluitwet vallen, te innen en de opbrengst ervan te verdelen ten einde bij te dragen tot de financiering :

1° van de regeling voor verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (sector der geneeskundige verzorging);

2° van de regeling voor verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (sector der uitkeringen);

3° van de kinderbijslagregeling voor werknemers;

4° van de regeling der rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders;

5° van de regeling der rust- en overlevingspensioenen voor bedienden;

R. A. 7441.

Zie :

Stukken van de Kamer van Volksvertegenwoordigers :

390 (1966-1967) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N°s 2 tot 7 : Amendementen.
- N° 8 : Verslag.
- N°s 9 tot 12 : Amendementen.

Handelingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers :

22 november 1967.

6° du régime relatif à l'emploi et au chômage des travailleurs salariés;

7° du régime des vacances annuelles.

§ 2. — L'Office national de sécurité sociale peut également être chargé de la perception et du recouvrement des cotisations établies en application de la loi du 7 janvier 1958 concernant les Fonds de sécurité d'existence.

Dans ce cas, tant pour les cotisations, que pour les majorations de cotisations et les intérêts de retard, les modes de calcul, de perception et de recouvrement doivent être les mêmes que ceux prévus dans le présent arrêté-loi.

§ 3. — Par dérogation à l'arrêté-loi du 10 janvier 1945 concernant la sécurité sociale des ouvriers mineurs et assimilés et à l'arrêté-loi du 7 février 1945 concernant la sécurité sociale des marins de la marine marchande, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis du Conseil national du travail, charger l'Office national de sécurité sociale d'effectuer la perception et le recouvrement des cotisations, majorations de cotisations et des intérêts de retard, prévus par ces arrêtés-lois. Lorsqu'il fait usage de cette faculté, le Roi détermine les conditions techniques et administratives dans lesquelles l'Office national de sécurité sociale accomplit la mission qui lui est ainsi confiée, ces conditions pouvant déroger aux dispositions de ces arrêtés-lois, sauf en ce qui concerne les taux des cotisations qui y sont prévus ainsi que la base de calcul de celles-ci.

§ 4. — Il peut également charger l'Office national de sécurité sociale de percevoir les cotisations en lieu et place du Fonds des maladies professionnelles. »

Art. 2.

L'article 2 du même arrêté-loi, modifié par la loi du 14 juillet 1961, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 2. — § 1. — Le présent arrêté-loi est applicable à tous les travailleurs et employeurs liés par un contrat de louage de travail.

Pour l'application du présent arrêté-loi sont assimilés :

1° à ces travailleurs :

- a) les apprentis,
- b) les personnes auxquelles le Roi étend cette application en exécution du § 2, 1°;

2° à ces employeurs :

- a) les personnes qui occupent au travail des apprentis,
- b) les personnes désignées par le Roi en exécution du § 2, 1°.

Sont exclues de l'application du présent arrêté-loi, les personnes auxquelles s'applique le régime de sécurité sociale des ouvriers mineurs et assimilés ou celui des marins de la marine marchande.

§ 2. — Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis du Conseil national du travail :

6° van de regeling betreffende de arbeidsvoorziening en de werkloosheid van de werknemers;

7° van de regeling voor jaarlijkse vakantie.

§ 2. — De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid kan tevens worden belast met de inning en de terugvordering van de bijdragen die zijn vastgesteld bij toepassing van de wet van 7 januari 1958 betreffende de Fondsen voor bestaanszekerheid.

In dat geval zijn zowel voor de bijdragen als voor de bijdrageopslagen en de nalatigheidsinteressen, de wijzen van berekeningen, van inning en van invordering dezelfde als bij de onderhavige besluitwet zijn vastgesteld.

§ 3. — In afwijking van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden en van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij kan de Koning, bij in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Nationale Arbeidsraad, de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid met de inning en de terugvordering van de bij deze besluitwetten bepaalde bijdragen, bijdrageopslagen en nalatigheidsinteressen belasten. Wanneer Hij van deze mogelijkheid gebruik maakt, bepaalt de Koning de technische en administratieve voorwaarden waarin de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid de hem toevertrouwde opdracht vervult; deze voorwaarden mogen alsdan van de bepalingen dezer besluitwetten afwijken, behalve ten aanzien van de bijdragevoeten, alsook van de berekeningsgrondslag ervan.

§ 4. — Hij kan eveneens de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid belasten met het innen van de bijdragen in de plaats en ten voordele van het Fonds voor de beroepsziekten. »

Art. 2.

Artikel 2 van dezelfde besluitwet, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1961, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 2. — § 1. — Deze besluitwet is van toepassing op alle werknemers en werkgevers die door een arbeidsovereenkomst zijn verbonden.

Voor de toepassing van deze besluitwet zijn gelijkgesteld :

1° met deze werknemers :

- a) de leerjongens,
- b) de personen tot wie de Koning deze toepassing in uitvoering van § 2, 1°, verruimt;

2° met deze werkgevers :

- a) de personen die leerjongens tewerkstellen,
- b) de personen die door de Koning zijn aangewezen bij toepassing van § 2, 1°.

Van de toepassing van deze besluitwet zijn uitgesloten de personen die vallen onder de sociale zekerheidsregeling der mijnwerkers en ermee gelijkgestelden of onder die van de zeelieden ter koopvaardij.

§ 2. — De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, en na het advies van de Nationale Arbeidsraad te hebben ingewonnen :

1° étendre, dans les conditions qu'il détermine, l'application du présent arrêté-loi aux personnes qui, sans être liées par un contrat de louage de travail, fournissent contre rémunération des prestations de travail sous l'autorité d'une autre personne ou qui exercent une activité dans des conditions similaires à celles de ces personnes; dans ces cas, le Roi désigne la personne qui est considérée comme employeur;

2° limiter pour certaines catégories de travailleurs qu'il détermine, l'application du présent arrêté-loi à un ou plusieurs des régimes énumérés à l'article 1er;

3° prévoir pour certaines catégories de travailleurs qu'il détermine, des modalités spéciales d'application dérogeant à certaines des dispositions du présent arrêté-loi;

4° soustraire, dans les conditions qu'il détermine, à l'application du présent arrêté-loi des catégories de travailleurs occupés à un travail qui constitue dans leur chef un emploi accessoire ou qui est essentiellement de courte durée ainsi que les employeurs du chef de l'occupation de ces travailleurs.

Lorsque le Roi fait usage d'une des facultés prévues à l'article 2, § 2, 1° et 2° du présent arrêté-loi, Il étend par le même arrêté le champ d'application de ceux des régimes prévus à l'article 1er dont Il entend faire bénéficier les nouveaux assujettis.

Le Roi peut également les assimiler aux bénéficiaires des législations sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail et des accidents survenus sur le chemin du travail.

§ 3. — Sans préjudice de l'application des conventions internationales de sécurité sociale et de l'article 13, alinéa 2, de la loi du 17 juillet 1963 relative à la sécurité sociale d'outre-mer, le présent arrêté-loi s'applique aux travailleurs occupés en Belgique au service d'un employeur établi en Belgique ou attachés à un siège d'exploitation établi en Belgique.

§ 4. — Les employeurs ne peuvent, en vue d'écarter l'application du présent arrêté-loi, se prévaloir de la nullité du contrat conclu avec le travailleur. »

Art. 3.

L'article 2 *bis*, inséré dans le même arrêté-loi par la loi du 15 avril 1965, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 2*bis*. — § 1. — Les personnes auxquelles le présent arrêté-loi est applicable sont redevables envers l'Office national de sécurité sociale de cotisations de sécurité sociale calculées sur base de la rémunération du travailleur.

§ 2. — Pour l'application du présent arrêté-loi, il y a lieu de donner à la notion de rémunération le même contenu que celui déterminé pour cette notion par l'article 2 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs. Toutefois le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, étendre ou restreindre la notion ainsi déterminée.

§ 3. — Les cotisations sont calculées, selon les distinctions établies à l'article 3, sur la totalité de la rémunération ou sur partie de celle-ci. Dans ce cas, les limites

1° in de voorwaarden die Hij bepaalt, de toepassing van deze besluitwet uitbreiden tot de personen die, zonder door een arbeidsovereenkomst te zijn verbonden, tegen loon arbeidsprestaties onder het gezag van een ander persoon verrichten of die een arbeid verrichten in gelijkwaardige voorwaarden als door deze personen wordt verricht; alsdan wijst de Koning de persoon aan die als werkgever wordt beschouwd;

2° voor zekere categorieën werknemers die Hij bepaalt, de toepassing van deze besluitwet tot één of meer van de bij artikel 1 opgesomde regelingen beperken;

3° voor zekere categorieën werknemers die Hij bepaalt, de bijzondere toepassingsmodaliteiten vastleggen, waarbij van zekere bepalingen van deze besluitwet wordt afge- weken;

4° in de voorwaarden die Hij bepaalt, aan de toepassing van deze besluitwet onttrekken de categorieën van werknemers, tewerkgesteld aan een arbeid die voor hen een bijkomstige betrekking is of die wezenlijk van korte duur is, evenals de werkgevers uit hoofde van de tewerkstelling van die werknemers.

Wanneer de Koning gebruik maakt van een van de mogelijkheden waarin bij artikel 2, § 2, 1° en 2° van deze besluitwet is voorzien, breidt Hij bij hetzelfde besluit het toepassingsgebied uit van die regelingen bij artikel 1 opgesomd, waarvan Hij het genot tot de nieuwe verzekeringsplichtingen wil uitbreiden.

De Koning kan deze laatsten eveneens gelijkstellen met de gerechtigden op de wetgevingen betreffende de vergoeding der schade voortvloeiende uit de arbeidsongevallen en uit ongevallen overkomen op de weg van en naar het werk.

§ 3. — Onverminderd de toepassing van de internationale overeenkomsten inzake sociale zekerheid en van artikel 13, tweede lid, van de wet van 17 juli 1963, betreffende de overzeese sociale zekerheid, is deze besluitwet van toepassing op de werknemers die in België in dienst zijn van een in België gevestigde werkgever of verbonden zijn aan een in België gevestigde exploitatiezetel.

§ 4. — De werkgevers mogen zich niet op de nietigheid van de met de werknemer gesloten overeenkomst beroepen voor de niet-toepassing van deze besluitwet. »

Art. 3.

Artikel 2*bis*, ingevoegd in dezelfde besluitwet bij de wet van 15 april 1965, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 2*bis*. — § 1. — De personen waarop deze besluitwet van toepassing is, zijn jegens de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid bijdragen voor sociale zekerheid verschuldigd berekend op grond van het werknemersloon.

§ 2. — Voor de toepassing van deze besluitwet, moet aan het begrip « loon » dezelfde inhoud worden gegeven als bepaald voor dat begrip bij artikel 2 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers. Evenwel kan de Koning het aldus bepaalde begrip, bij in Ministerraad overlegd besluit, uitbreiden of beperken.

§ 3. — De bijdragen worden berekend, naar gelang van het onderscheid bepaald bij artikel 3, op het geheel van het loon of op een gedeelte daarvan. In dat geval zijn de

à concurrence desquelles la rémunération est prise en considération sont fixées à 8 000 F, 8 400 F et 11 000 F par mois. Ces montants, ainsi que les limites résultant des adaptations prévues à l'article 3, § 1er, 2°, a, et § 2, 2°, a, peuvent, selon les nécessités économiques, être modifiés par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres après avis du Conseil national du travail.

Le Roi peut déterminer d'autres limites lorsque la rémunération porte sur une période de travail qui ne coïncide pas avec le mois sans que toutefois, la déduction des cotisations puisse porter, par année civile, sur un montant supérieur à douze fois la limite mensuelle.

Les limites sont liées aux fluctuations de l'indice général des prix de détail du Royaume. Elles sont rattachées à l'indice 110. Elles sont augmentées ou diminuées de 2,50 p. c. lorsque l'indice monte ou descend de 2,75 points par rapport au chiffre de l'indice qui a justifié l'augmentation ou la diminution précédente. Les variations des limites sont appliquées à partir du trimestre qui suit la fin de la période pendant laquelle l'indice atteint ou dépasse, pendant deux mois consécutifs, le chiffre qui justifie une modification. Lorsque les limites augmentées ou diminuées ne sont pas divisibles par 25, elles sont arrondies suivant les modalités fixées par le Roi.

§ 4. — La cotisation du travailleur est retenue à chaque paie par l'employeur. Celui-ci est débiteur envers l'Office national de sécurité sociale de cette cotisation comme de la sienne propre. Il doit transmettre ces cotisations trimestriellement audit Office, sous réserve de ce qui est prévu au § 3 de l'article 3. Le Roi peut imposer aux employeurs l'obligation de verser avant l'échéance trimestrielle, à titre de provision, une partie des cotisations dues. »

Art. 4.

L'article 3 du même arrêté-loi, modifié par les lois des 12 juillet 1957, 22 février 1960, 8 mars 1962, 3 avril 1962, 25 juillet 1962, 9 mars 1964, 28 mars 1964 et 13 juin 1966, et les arrêtés royaux des 13 avril 1960, 23 mars 1961, 10 mars 1964, 17 février 1965, 31 décembre 1965 et 31 janvier 1966, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 3. — Le taux des cotisations et les limites à concurrence desquelles la rémunération du travailleur est prise en considération pour leur calcul sont fixés comme suit :

§ 1. — Quant à la cotisation du travailleur :

1° s'il s'agit d'un travailleur manuel :

a) 5,50 p. c. du montant de sa rémunération, destinés au régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés;

b) 1,40 p. c. du montant de sa rémunération limitée à 8 000 F par mois, destiné au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des indemnités);

c) 1 p. c. du montant de sa rémunération limitée à 11 000 F par mois, destiné au régime relatif à l'emploi et au chômage;

d) 2,65 p. c. du montant de sa rémunération limitée à 11 000 F par mois, destinés au régime d'assurance obli-

grenzen tot waar het loon wordt in aanmerking genomen, vastgesteld op 8 000 F, 8 400 F en 11 000 F per maand. Deze bedragen, evenals de grenzen die voortvloeien uit de in artikel 3, § 1, 2°, a, en § 2, 2°, a, bedoelde aanpassingen kunnen naar gelang van de economische noodwendigheden bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, na advies van de Nationale Arbeidsraad worden gewijzigd.

De Koning kan andere grenzen bepalen, wanneer het loon slaat op een arbeidsperiode die niet met de maand samenvalt, zonder dat echter de verschuldigde bijdragen op een bedrag mogen slaan dat per kalenderjaar twaalfmaal de maandgrens overschrijdt.

De grenzen zijn gekoppeld aan de schommelingen van het algemeen indexcijfer der kleinhandelsprijzen van het Rijk. Zij zijn gekoppeld aan het indexcijfer 110. Zij worden met 2,50 t. h. verhoogd of vermindert wanneer het indexcijfer met 2,75 punten stijgt of daalt ten opzichte van het indexcijfer dat de vorige verhoging of daling heeft gerechtvaardigd. De variaties der loongrenzen worden toegepast met ingang van het kwartaal dat volgt op het einde van de periode tijdens welke het indexcijfer gedurende twee opeenvolgende maanden, het cijfer dat een wijziging rechtvaardigt, bereikt of overtreft. Wanneer de verhoogde of verlaagde grenzen niet deelbaar zijn door 25, worden zij volgens de door de Koning bepaalde modaliteiten afgerond.

§ 4. — De bijdrage van de werknemer wordt, bij iedere betaling van het loon door de werkgever ingehouden. Deze is aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid deze bijdrage verschuldigd, samen met de zijne. Deze bijdragen moet hij om de drie maanden aan gezegde Rijksdienst overmaken, onder voorbehoud van het bepaalde bij § 3 van artikel 3. De Koning kan de werkgevers de verplichting opleggen een deel der verschuldigde bijdragen, bij wijze van provisie, vóór de driemaandelijkse vervaldatum te storten. »

Art. 4.

Artikel 3 van dezelfde besluitwet, gewijzigd bij de wetten van 12 juli 1957, 22 februari 1960, 8 maart 1962, 3 april 1962, 25 juli 1962, 9 maart 1964, 28 maart 1964 en 13 juni 1966 en bij de koninklijke besluiten van 13 april 1960, 23 maart 1961, 10 maart 1964, 17 februari 1965, 31 december 1965 en 31 januari 1966, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 3. — De bijdragevoeten en de grenzen ten belope waarvan het loon van de werknemer in aanmerking komt voor de berekening ervan, worden vastgesteld op de volgende wijze :

§ 1. — ten aanzien van de werknemersbijdrage :

1° indien het een handarbeider betreft :

a) 5,50 t. h. van het bedrag van zijn loon, bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling voor werknemers;

b) 1,40 t. h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 8 000 F per maand, bestemd voor de regeling van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (sector der uitkeringen);

c) 1 t. h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 11 000 F per maand, bestemd voor de regeling ter zake van arbeidsvoorziening en werkloosheid;

d) 2,65 t. h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 11 000 F per maand, bestemd voor de regeling van

gatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des soins de santé);

2° s'il s'agit d'un travailleur intellectuel :

a) 4,25 % du montant de sa rémunération limitée à 11 000 francs par mois, destinés au régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés; ce taux de cotisation est porté à 4,50 %, 4,75 %, 5 %, 5,25 % et 5,50 % respectivement à partir du 1er janvier 1970, du 1er janvier 1971, du 1er janvier 1972, du 1er janvier 1973 et du 1er janvier 1974; cette limite de 11 000 francs est portée à 12 500 francs par mois à partir du 1er janvier 1969 et peut être adaptée annuellement par le Roi en tenant compte de l'évolution des rémunérations réelles;

b) 0,95 p. c. du montant de sa rémunération limitée à 8 000 F par mois, destiné au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des indemnités);

c) 1 p. c. du montant de sa rémunération limitée à 11 000 F par mois, destiné au régime relatif à l'emploi et au chômage;

d) 2,65 p. c. du montant de sa rémunération limitée à 11 000 F par mois, destinés au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des soins de santé).

§ 2. — Quant à la cotisation de l'employeur :

1° pour l'occupation au travail d'un travailleur manuel :

a) 7 p. c. du montant de sa rémunération, destinés au régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés;

b) 1,40 p. c. du montant de sa rémunération limitée à 8 000 F par mois, destiné au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des indemnités);

c) 1 p. c. du montant de sa rémunération, limitée à 11 000 F par mois, destiné au régime relatif à l'emploi et au chômage;

d) 3,10 p. c. du montant de sa rémunération limitée à 11 000 F par mois, destinés au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des soins de santé);

e) 10,75 p. c. du montant de sa rémunération limitée à 11 000 F par mois, destinés au régime des allocations familiales pour travailleurs salariés;

Ce taux, qui comprend 0,75 % destiné au financement de l'allocation familiale de vacances, sera adapté à due concurrence pour cette partie, chaque fois que variera le taux fixé au littéra f.

f) 10,40 p. c. du montant de sa rémunération, destinés au régime des vacances annuelles des ouvriers;

2° pour l'occupation au travail d'un travailleur intellectuel :

a) 6 % du montant de sa rémunération limitée à 11 000 francs par mois, destinés au régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés; ce taux de cotisation est porté à 6,25 %, 6,50 %, 6,75 % et 7 % respectivement à partir du 1er janvier 1970, du 1er janvier 1971, du 1er janvier 1972 et du 1er janvier 1973; cette limite de 11 000 francs est portée à 12 500 francs par mois à partir du 1er janvier 1969 et peut être adaptée annuellement par le Roi en tenant compte de l'évolution des rémunérations réelles;

b) 1,45 p. c. du montant de sa rémunération limitée à 8 000 F par mois, destiné au régime d'assurance obliga-

de la maladie et l'invalidité (secteur des soins de santé);

2° indien het een geestesarbeider geldt :

a) 4,25 % van het bedrag van zijn tot 11 000 frank per maand begrensde loon, bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling voor werknemers; deze bijdragevoet wordt op 4,5 %, 4,75 %, 5 %, 5,25 % en 5,50 % gebracht respectievelijk vanaf 1 januari 1970, 1 januari 1971, 1 januari 1972, 1 januari 1973 en 1 januari 1974; deze grens van 11 000 frank wordt op 12 500 frank per maand gebracht vanaf 1 januari 1969 en kan jaarlijks door de Koning aangepast worden rekening houdend met de evolutie van de werkelijke lonen;

b) 0,95 t. h. van het bedrag van zijn loon, begrensde tot 8 000 F per maand, bestemd voor de regeling der verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (sector der uitkeringen);

c) 1 t. h. van het bedrag van zijn loon, begrensde tot 11 000 F per maand, bestemd voor de regeling ter zake van arbeidsvoorziening en werkloosheid;

d) 2,65 t. h. van het bedrag van zijn loon, begrensde tot 11 000 F per maand, bestemd voor de regeling der verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (sector der geneeskundige verzorging).

§ 2. — ten aanzien van de werkgeversbijdrage :

1° voor de tewerkstelling van een handarbeider :

a) 7 t. h. van het bedrag van zijn loon, bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling voor werknemers;

b) 1,40 t. h. van het bedrag van zijn loon, begrensde tot 8 000 F per maand, bestemd voor de regeling voor verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (sector der uitkeringen);

c) 1 t. h. van het bedrag van zijn loon, begrensde tot 11 000 F per maand, bestemd voor de regeling ter zake van arbeidsvoorziening en werkloosheid;

d) 3,10 t. h. van het bedrag van zijn loon, begrensde tot 11 000 F per maand, bestemd voor de regeling der verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (sector der geneeskundige verzorging);

e) 10,75 t. h. van het bedrag van zijn loon, begrensde tot 11 000 F per maand, bestemd voor de regeling van de kinderbijslag voor werknemers;

Dit bedrag, waarin 0,75 % begrepen is ter financiering van de gezinsvakantiebijslag, zal voor dit gedeelte evenredig aangepast worden, telkens als de bedragen vastgesteld in letter f veranderen.

f) 10,40 t. h. van het bedrag van zijn loon, bestemd voor de jaarlijkse vakantie der werknemers;

2° voor de tewerkstelling van een geestesarbeider :

a) 6 % van het bedrag van zijn tot 11 000 frank per maand begrensde loon, bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling der werknemers; deze bijdragevoet wordt op 6,25 %, 6,50 %, 6,75 % en 7 % gebracht respectievelijk vanaf 1 januari 1970, 1 januari 1971, 1 januari 1972 en 1 januari 1973; deze grens van 11 000 frank wordt van 1 januari 1969 af gebracht op 12 500 frank per maand en kan jaarlijks door de Koning worden aangepast rekening houdend met de evolutie van de werkelijke lonen;

b) 1,45 t. h. van het bedrag van zijn loon, begrensde tot 8 000 F per maand, bestemd voor de regeling der ver-

toire contre la maladie et l'invalidité (secteur des indemnités);

c) 1 p. c. du montant de sa rémunération limitée à 11 000 F par mois, destiné au régime relatif à l'emploi et au chômage;

d) 3,10 p. c. du montant de sa rémunération limitée à 11 000 F par mois, destinés au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des soins de santé);

e) 10,75 p. c. du montant de sa rémunération limitée à 11 000 F par mois, destinés au régime des allocations familiales pour travailleurs salariés.

Ce taux, qui comprend 0,75 % destiné au financement de l'allocation familiale de vacances, sera adapté à due concurrence pour cette partie, chaque fois que variera le taux fixé au 1er littéra f.

La cotisation de l'employeur est calculée sur l'ensemble des rémunérations payées pour chacune des catégories de travailleurs.

§ 3. — Pour la perception des cotisations dues pour les travailleurs manuels et destinés au régime de pension de retraite et de survie, le Roi peut, au plus tôt à partir du 1er janvier 1974, fixer une limite de rémunérations qui est égale à celle en vigueur à ce moment pour les travailleurs intellectuels. Cette limite peut être adaptée annuellement par le Roi en tenant compte de l'évolution des rémunérations réelles.

§ 4. — Une part de 4,40 p. c. comprise dans la cotisation de 10,40 p. c. visée au littéra f du 1er du § 2, n'est versée qu'annuellement à la date fixée par le Roi. Toutefois le Roi peut, après avis du Conseil national du travail, prescrire le versement trimestriel de cette part.

§ 5. — Le montant des cotisations est fixé en négligeant les fractions de franc qui n'atteignent pas cinquante centimes. Les fractions de franc qui atteignent ou dépassent cinquante centimes sont comptées pour un franc. L'ajustement au franc supérieur ou inférieur s'opère sur le total à verser. »

Art. 5.

L'article 4 du même arrêté-loi, modifié par les lois du 12 juillet 1957, 14 février 1961, 3 avril 1962, 25 juillet 1962, 9 mars 1964, 13 juin 1966 et les arrêtés royaux des 17 février 1965, 31 décembre 1965 et 31 janvier 1966, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 4. — Après avoir prélevé les sommes destinées à couvrir ses frais d'administration, l'Office national de sécurité sociale répartit le produit des cotisations suivant les modalités de calcul prévues à l'article 3 et verse en vue de leur permettre d'accomplir leur mission :

1re à l'Institut national d'assurance maladie-invalidité la part destinée au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité;

2de à l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés la part destinée au régime des allocations familiales pour travailleurs salariés;

3de à l'Office national des pensions pour travailleurs salariés la part destinée au régime de pension de retraite et de survie pour travailleurs salariés;

4de à l'Office national de l'emploi la part destinée au régime relatif à l'emploi et au chômage;

plichte verzekering tegen ziekte- en invaliditeit (sector der uitkeringen);

c) 1 t. h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 11 000 F per maand, bestemd voor de regeling voor arbeidsvoorziening en werkloosheid;

d) 3,10 t. h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 11 000 F per maand, bestemd voor de regeling voor verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (sector der geneeskundige verzorging);

e) 10,75 t. h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 11 000 F per maand, bestemd voor de regeling van de kinderbijslag voor werknemers.

Dit bedrag, waarin 0,75 % begrepen is ter financiering van de gezinsvakantiebijslag, zal voor dit gedeelte evenredig aangepast worden, telkens als de bedragen vastgesteld in 1er littéra f, veranderen.

De bijdrage van de werkgever wordt berekend op het geheel van de voor elke categorie van werknemers uitbetaalde lonen.

§ 3. — Voor de inning van de bijdragen verschuldigd voor de handarbeiders en bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling, kan de Koning, ten vroegste met ingang van 1 januari 1974, een loongrens invoeren welke gelijk is aan degene die op dat ogenblik van kracht is voor de geestesarbeiders. Deze grens kan jaarlijks door de Koning worden aangepast, rekening houdend met de evolutie van de werkelijke lonen.

§ 4. — Een gedeelte van 4,40 t. h., begrepen in de bij littéra f, 1er, van § 2 beoogde bijdrage van 10,40 t. h., wordt slechts jaarlijks op een door de Koning bepaalde datum gestort. De Koning kan echter na advies van de Nationale Arbeidsraad de driemaandelijke betaling van dit gedeelte voorschrijven.

§ 5. — Het bedrag van de bijdrage wordt vastgesteld zonder rekening te houden met de frankgedeelten van minder dan vijftig centiemen. De frankgedeelten van vijftig centiemen of meer worden voor één frank gerekend. De afronding op een frank naar boven of naar beneden geschiedt op het gezamenlijk te storten bedrag. »

Art. 5.

Artikel 4 van dezelfde besluitwet, gewijzigd bij de wetten van 12 juli 1957, 14 februari 1961, 3 april 1962, 25 juli 1962, 9 maart 1964, 13 juni 1966 en de koninklijke besluiten van 17 februari 1965, 31 december 1965 en 31 januari 1966, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 4. — Na de voor dekking der bestuurskosten bestemde bedragen te hebben afgetrokken, verdeelt de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid de opbrengst der bijdragen volgens de berekeningsmodaliteiten als bepaald in artikel 3 en stort, om het hun mogelijk te maken hun taak uit te voeren :

1° aan het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering het deel bestemd voor de regeling der verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering;

2° aan de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers het deel bestemd voor de kinderbijslagregeling voor werknemers;

3° aan de Rijksdienst voor werknemerspensioenen het deel bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling voor werknemers;

4° aan de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening het deel bestemd voor de regeling voor arbeidsvoorziening en werkloosheid;

5° à la Caisse nationale des vacances annuelles la part destinée au régime des vacances annuelles des ouvriers.

Selon une procédure fixée par le Roi et compte tenu des montants qui leur sont dus, l'Office national de sécurité sociale octroie des avances aux organismes précités au fur et à mesure de la perception des cotisations. »

Art. 6.

L'article 5 du même arrêté-loi, abrogé par la loi du 12 juillet 1957, est rétabli dans la rédaction suivante :

« Art. 5. — § 1. — Tout employeur assujetti est tenu de se faire immatriculer à l'Office national de sécurité sociale et de lui faire parvenir une déclaration justificative du montant des cotisations dues. Cette déclaration est faite au moyen d'une formule émise par le dit Office, qui doit lui être renvoyée dans le délai fixé par arrêté royal, dûment signée et complétée par les renseignements demandés, en ce compris ceux d'ordre statistique.

En l'absence de déclaration ou en cas de déclaration incomplète ou inexacte, l'Office national de sécurité sociale établit d'office le montant des cotisations dues, soit sur base de tous éléments déjà en sa possession, soit après avoir recueilli auprès de l'employeur, qui est tenu de les lui fournir, tous les renseignements qu'il juge utiles à cette fin. Le montant de la créance ainsi établie est notifié à l'employeur par lettre recommandée.

L'employeur qui ne fait pas parvenir la déclaration visée au premier alinéa dans les délais réglementaires est redevable envers l'Office national de sécurité sociale d'une indemnité dont le montant et les conditions d'application sont fixés par arrêté royal.

§ 2. — L'employeur qui n'effectue pas le versement des cotisations dans les délais fixés par le Roi est redevable envers l'Office national de sécurité sociale d'une majoration de cotisation et d'un intérêt de retard dont le montant et les conditions d'application sont fixés par arrêté royal.

La majoration de cotisation ne peut toutefois être supérieure à 10 p. c. des cotisations dues et l'intérêt de retard calculé sur les dites cotisations ne peut excéder le taux de 10 p. c. l'an.

Le mode de paiement à utiliser par les employeurs pour l'exécution de leurs obligations à l'égard de l'Office national de sécurité sociale est déterminé par arrêté royal.

Le Roi détermine également les conditions dans lesquelles l'Office national de sécurité sociale peut accorder à l'employeur l'exonération ou la réduction des majorations de cotisations et de l'intérêt de retard visé à l'alinéa 1er.

§ 3. — Indépendamment de l'indemnité prévue au § 1, alinéa 3, ainsi que des majorations de cotisations et des intérêts de retard prévus au § 2, alinéa 1er, les mandataires des employeurs qui ne remplissent pas les obligations qui leur incombent en lieu et place de leurs mandants ou qui ne se conforment pas aux dispositions des arrêtés pris en exécution du présent arrêté-loi, sont redevables envers l'Office national de sécurité sociale d'une indemnité dont le montant et les conditions d'application sont fixés par arrêté royal.

5° aan de Rijkskas voor jaarlijks verlof het deel bestemd voor de jaarlijkse vakantieregeling der werknemers.

Volgens een door de Koning vastgestelde procedure en met inachtneming van de hun verschuldigde bedragen, worden door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid aan de voormelde instellingen voorschotten gestort naarmate de bijdragen worden geïnd. »

Art. 6.

Artikel 5 van dezelfde besluitwet, opgeheven bij de wet van 12 juli 1957, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

« Art. 5. — § 1. — Ieder verzekeringsplichtige werkgever is ertoe gehouden zich bij de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid te laten inschrijven en hem ter verantwoording van het bedrag der verschuldigde bijdragen een aangifte te doen geworden. Deze aangifte wordt opge maakt aan de hand van een door deze Rijksdienst uitgegeven formulier, dat aan die dienst behoorlijk ondertekend en met vermelding van de gevraagde inlichtingen, inclusief die van statistische aard, binnen de bij koninklijk besluit gestelde termijn dient te worden teruggezonden.

Bij gebrek aan aangifte, of bij onvolledige of onnauwkeurige aangifte, stelt de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid het bedrag der verschuldigde bijdragen ambtshalve vast, ofwel op grond van alle gegevens die reeds in zijn bezit zijn, ofwel na alle te dien einde nuttig geachte inlichtingen te hebben ingewonnen bij de werkgever, die verplicht is ze hem te verstrekken. Het bedrag der aldus opgemaakte schuldvordering wordt de werkgever bij aangetekende brief betekend.

De werkgever die de aangifte, beoogd bij het eerste lid, niet binnen de reglementaire termijnen doet geworden, is aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid een vergoeding verschuldigd waarvan het bedrag en de toepassingsvoorwaarden bij koninklijk besluit worden vastgesteld.

§ 2. — De werkgever die de storting van de bijdragen niet binnen de door de Koning vastgestelde termijnen doet, is de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid een bijdrageopslag en een verwijlntrest verschuldigd, waarvan het bedrag en de toepassingsvoorwaarden bij koninklijk besluit worden vastgesteld.

De bijdrageopslag mag evenwel niet meer bedragen dan 10 t. h. van de verschuldigde bijdragen en de op deze bijdragen berekende nalatigheidsintrest mag geen 10 t. h. 's jaars overschrijden.

De door de werkgevers voor het nakomen hunner verplichtingen jegens de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid aan te wenden betalingswijze wordt bij koninklijk besluit vastgesteld.

De Koning bepaalt tevens de voorwaarden waaronder de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid de werkgever vrijstelling of vermindering mag verlenen van de bijdrageopslag en van de verwijlntrest als bedoeld in het eerste lid.

§ 3. — Onverminderd de bij § 1, derde lid, bepaalde vergoeding, alsmede de bij § 2, eerste lid, bepaalde bijdrageopslagen en verwijlntresten, zijn de lasthebbers van de werkgevers die de uit hoofde van hun mandaat opgelegde verplichtingen niet nakomen of die de bepalingen niet naleven van de besluiten die ter uitvoering van deze besluitwet zijn genomen, aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid een vergoeding verschuldigd, waarvan het bedrag en de toepassingsvoorwaarden bij koninklijk besluit zijn vastgesteld.

§ 4. — En l'absence d'imputation faite par écrit, au moment du paiement, par le débiteur de plusieurs dettes, le paiement est imputé sur la dette la plus ancienne. L'employeur ne peut en aucun cas affecter son paiement à un régime déterminé.

§ 5. — L'employeur ne peut récupérer contre le travailleur, le montant de la cotisation mise à charge de celui-ci, dont il aurait omis d'effectuer la retenue en temps utile; il est d'autre part tenu de réparer le préjudice subi par le travailleur à la suite de l'omission ou du retard dans le transfert des cotisations.

§ 6. — Des secrétariats sociaux d'employeurs peuvent être agréés en vue d'accomplir en qualité de mandataires de leurs affiliés les formalités prescrites par le présent arrêté-loi. Le Roi fixe les conditions auxquelles le Ministre qui a la prévoyance sociale dans ses attributions agréé ces organismes; Il détermine leurs droits et obligations.

§ 7. — L'Office national de sécurité sociale communie dans le mois à tout tiers qui lui en adresse la demande par lettre recommandée et qui justifie d'un intérêt légitime, le montant de sa créance en cotisations à charge d'un employeur nommément désigné. »

Art. 7.

A l'article 19, alinéa 1er de la loi du 16 décembre 1851 sur les privilèges et hypothèques, formant le titre XVIII du livre III du Code Civil, sont apportées les modifications suivantes :

1° le 4ter, abrogé par la loi du 12 février 1963, est rétabli dans la rédaction suivante :

« 4ter. — les cotisations dues à l'Office national de sécurité sociale et celles dont il assure le recouvrement, pendant trois ans à compter de la date d'exigibilité des cotisations ou de la date de la notification prévue à l'article 5, § 1er, alinéa 2, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, ainsi que les cotisations dues au Fonds des maladies professionnelles et celles dues aux Fonds de sécurité d'existence.

Le délai de 3 ans est suspendu par la mort du débiteur, le dessaisissement ou la saisie, même partielle, de ses biens. »

2° le 4^{quinqs}, alinéas 1 et 2, constituant l'article 12bis, § 2 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, inséré par l'arrêté-loi du 6 septembre 1946, modifié par la loi du 14 juillet 1961 et complété par la loi du 13 juin 1966 et l'alinéa 3, inséré par la loi du 24 décembre 1963, sont abrogés.

Art. 8.

L'article 6 du même arrêté-loi, abrogé par la loi du 9 août 1963, est rétabli dans la rédaction suivante :

« Art. 6. — § 1er. — Sans préjudice de son droit de citer devant le juge, l'Office national de sécurité sociale

§ 4. — Bij ontstentenis van een schriftelijk gedane aanrekening, op het ogenblik van de betaling, door de schuldenaar van verschillende schulden, wordt de betaling op de oudste schuld aangerekend. De werkgever mag in geen geval zijn betaling voor een bepaalde regeling bestemmen.

§ 5. — De werkgever mag op de werknemer niet de te diens laste gelegde bijdrage verhalen, waarvan hij de inhouding te gepasten tijde zou nagelaten hebben te verrichten; hij is er anderzijds toe gehouden het nadeel te herstellen dat de werknemer heeft geleden ingevolge de nalatigheid of de vertraging bij de overdracht van de bijdragen.

§ 6. — Sociale secretariaten van werkgevers kunnen worden erkend ten einde, in hun hoedanigheid van lasthebbers van hun aangeslotenen, de formaliteiten die door deze besluitwet zijn bepaald, te vervullen. De Koning stelt de voorwaarden vast waaronder de Minister, die de sociale voorzorg in zijn bevoegdheid heeft, deze instellingen erkent; Hij bepaalt hun rechten en plichten.

§ 7. — Aan al wie het bij aangetekende brief vraagt en een wettig belang doet gelden, deelt de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid binnen de maand het bedrag mede van zijn inschuld wegens bijdragen ten laste van een met name aangeduide werkgever. »

Art. 7.

In artikel 19, eerste lid, van de wet van 16 december 1851 betreffende de voorrechten en hypotheek, dat titel XVIII van boek III van het Burgerlijk Wetboek uitmaakt, worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° 4ter, opgeheven bij de wet van 12 februari 1963, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

« 4ter. — de bijdragen verschuldigd aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid en die waarvan hij de inning verzekert, gedurende drie jaar te rekenen van de dag waarop de bijdragen eisbaar zijn of van de datum van betekening als bedoeld in artikel 5, § 1, tweede lid van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, evenals de bijdragen verschuldigd aan het Fonds voor de beroepsziekten en die verschuldigd aan de Fondsen voor bestaanszekerheid.

De termijn van drie jaar is geschorst door de dood van de schuldenaar, de ontneming van het bezit of de inbeslag-neming, zelfs gedeeltelijk, van zijn goederen. »

2° 4^{quinqs}, eerste en tweede lid, dat artikel 12bis, § 2, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders uitmaakt, ingevoegd bij de besluitwet van 6 september 1946, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1961 en aangevuld bij de wet van 13 juni 1966, almede het derde lid, ingevoegd bij de wet van 24 december 1963, worden opgeheven.

Art. 8.

Artikel 6 van dezelfde besluitwet, opgeheven bij de wet van 9 augustus 1963, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

« Art. 6. — § 1. — Onverminderd zijn recht voor de rechter te dagvaarden, kan de Rijksdienst voor maatschappelijke

peut aussi procéder au recouvrement de ses créances par voie de contrainte.

A cette fin, il somme au préalable, par exploit d'huissier de justice, le débiteur de payer le montant de la créance. Cette sommation est accompagnée d'une justification comptable et reproduit, à peine de nullité, le texte du présent paragraphe.

A partir de la sommation, si le débiteur conteste la créance, il dispose d'un délai de 20 jours pour porter la contestation devant le juge du lieu de son domicile, par citation signifiée, par ministère d'huissier de justice, à l'Office national de sécurité sociale.

Dans ce cas, l'action est poursuivie à la diligence dudit Office qui doit établir le bien-fondé de sa créance.

En l'absence de citation devant le juge, l'Office national de sécurité sociale établit une contrainte rendue exécutoire par l'administrateur général, l'administrateur général adjoint ou par un membre du personnel ayant au moins le grade de conseiller adjoint et désigné à cette fin par le Comité de gestion. Une copie de cette contrainte est signifiée au débiteur par ministère d'huissier de justice et l'Office peut en poursuivre l'exécution par toutes voies de droit.

§ 2. — Les créances de l'Office national de sécurité sociale contre les employeurs assujettis au présent arrêté-loi se prescrivent par trois ans.

Les actions contre l'Office national de sécurité sociale en répétition de cotisations indues se prescrivent par trois ans à partir de la date du paiement. »

Art. 9.

Un article 6bis, rédigé comme suit, est inséré dans le même arrêté-loi :

« Art. 6bis. — Sans préjudice de l'application des dispositions du Code pénal :

1° Est puni d'une amende de 1 à 25 F et d'un emprisonnement de 1 à 7 jours ou d'une de ces peines seulement :

— l'employeur ou son préposé qui ne verse pas à l'Office national de sécurité sociale, dans les délais et conditions réglementaires, la cotisation du travailleur prévue à l'article 3 ou qui contrevient à l'interdiction énoncée à l'article 5, § 5;

— l'employeur ou son préposé qui contrevient aux prescriptions prévues par l'article 10 ou à celles qui lui sont imposées par les arrêtés pris en exécution du présent arrêté-loi.

L'amende est appliquée autant de fois qu'il y a de travailleurs au sujet desquels il y a infraction aux termes des alinéas précédents, sans que toutefois la somme des amendes puisse excéder 200 F.

Lorsque l'employeur est une société, une institution ou tout autre groupement, les peines s'appliquent à la personne ou aux personnes chargées de la gestion journalière.

L'employeur est civilement responsable du paiement des amendes prononcées à charge de son préposé.

Le juge qui prononce la sanction pénale à charge de l'employeur ou de son préposé condamne d'office l'employeur à payer à l'Office national de sécurité sociale le

zekerheid zijn schuldvorderingen eveneens bij wijze van dwangbevel invorderen.

Te dien einde maant hij vooraf, bij gerechtsdeurwaardersexploot, zijn schuldenaar aan, het bedrag van de schuldvordering te betalen. Deze aanmaning omvat een boekhoudkundige verantwoording en vermeldt, op straffe van nietigheid, de tekst van deze paragraaf.

Te rekenen vanaf de aanmaning, indien de schuldenaar de schuldvordering betwist, beschikt hij over een termijn van 20 dagen om het geschil voor de rechter van zijn woonplaats te brengen bij dagvaarding, door de gerechtsdeurwaarder aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid betekend.

In dat geval wordt de rechtsvordering ten verzoeken van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid voortgezet; de dienst moet de gegrondheid van zijn schuldvordering bewijzen.

Is er geen dagvaarding vóór de rechter, dan maakt de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid een dwangbevel op, dat uitvoerbaar wordt verklaard door de administrateur-generaal, de adjunct-administrateur-generaal, of een personeelslid dat ten minste met de graad van adjunct-adviseur is bekleed en dat daartoe door het Beheerscomité wordt aangewezen. Een afschrift van dat dwangbevel wordt door de gerechtsdeurwaarder aan de schuldenaar betekend en de Rijksdienst kan de tenuitvoerlegging ervan door alle middelen vervolgen.

§ 2. — De schuldvorderingen van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid op de werkgevers die onder deze besluitwet vallen, verjaren na drie jaar.

De eisen, tegen de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid ingesteld tot terugvordering van onverschuldigde bijdragen, verjaren na drie jaar, welke ingaan op de betalingsdatum ».

Art. 9.

Een artikel 6bis, luidend als volgt, wordt in dezelfde besluitwet ingevoegd :

« Art. 6bis. — Onverminderd de toepassing van de bepalingen van het Strafwetboek :

1° wordt gestraft met geldboete van 1 tot 25 F en met gevangenisstraf van 1 tot 7 dagen of met één dezer beide straffen alleen :

— de werkgever of zijn aangestelde die de bij artikel 3 bepaalde werknemersbijdrage niet binnen de reglementaire termijnen en voorwaarden aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid stort of die de bij artikel 5, § 5, gestelde verbodsbepaling overtreedt;

— de werkgever of zijn aangestelde die de verplichtingen, die hem zijn opgelegd bij artikel 10 of bij de besluiten, genomen in uitvoering van deze besluitwet, niet naleeft.

De boete wordt zoveel maal toegepast als er werknemers zijn nopens welke er overtreding is luidens de voorgaande leden, zonder dat de som der boeten echter 200 F mag overschrijden.

Wanneer de werkgever een vennootschap, een instelling of om het even welke andere groepering is, worden de boeten toegepast op de persoon of op de personen die met het dagelijks beheer zijn belast.

De werkgever is burgerlijk aansprakelijk voor de betaling der boeten die ten laste van zijn aangestelde worden uitgesproken.

De rechter die de straf uitspreekt ten laste van de werkgever of zijn aangestelde, veroordeelt ambtshalve de werkgever tot betaling aan de Rijksdienst voor maatschappelijke

montant des cotisations, majorations de cotisations et intérêts de retard qui n'ont pas été versés à l'Office, au moment du jugement.

L'action pénale est subordonnée au dépôt d'une plainte de l'Office national de sécurité sociale; elle se prescrit après une année révolue à compter du jour où l'infraction a été commise. Toutefois, lorsque l'employeur a opéré les retenues prévues à l'article 3, mais ne les a pas transférées à l'Office national de sécurité sociale dans les délais et conditions réglementaires, le délai pour la prescription ne prendra cours qu'à partir du jour du transfert des retenues à l'Office national de sécurité sociale.

2° Est puni d'une amende de 26 à 200 F et, en outre, condamné d'office à payer à l'Office national de sécurité sociale une indemnité égale au triple des cotisations déclarées, tout employeur ou son mandataire qui assujettit frauduleusement une ou plusieurs personnes à l'application du présent arrêté-loi.

3° Est puni d'une amende de 26 à 200 F et d'un emprisonnement de 8 jours à 1 mois ou d'une de ces peines seulement, l'employeur, son mandataire ou son préposé qui, d'une manière quelconque, font obstacle à l'accomplissement de la mission des personnes désignées par l'Office national de sécurité sociale aux fins de recueillir les renseignements prévus au § 1, alinéa 2 de l'article 5. L'action pénale est subordonnée au dépôt d'une plainte de l'Office national de sécurité sociale. »

Art. 10.

Un article 6ter, rédigé comme suit est inséré dans le même arrêté-loi :

« Art. 6ter. — § 1. — L'Office national de sécurité sociale est un établissement public, doté de la personnalité civile. Son organisation et son fonctionnement sont réglés par arrêté royal. Il est placé sous la garantie de l'Etat.

§ 2. — L'Office national de sécurité sociale est investi du pouvoir de transiger et de compromettre dans tous les cas où il y a intérêt.

§ 3. — La gestion journalière de l'Office national de sécurité sociale est assumée par un administrateur général, assisté d'un administrateur général adjoint.

§ 4. — L'Office national de sécurité sociale peut créer un service mécanographique et le mettre à la disposition des organismes visés à l'article 4. Il peut également s'associer avec lesdits organismes en vue de sa création. Les charges du fonctionnement de ce service seront réparties entre ces différents organismes.

Cet Office peut également confier l'exécution de ses travaux mécanographiques à un établissement privé, à condition qu'il dispose auprès de cet établissement d'un représentant permanent, chargé de la surveillance régulière des travaux effectués pour son compte. Le Comité de gestion dudit Office désigne, parmi les fonctionnaires dirigeants de celui-ci et avec l'approbation du Ministre qui a la pré-

zekerheid van de bijdragesommen, bijdrageopslagen en verwijlntresten die niet aan de Rijksdienst werden gestort op het ogenblik van het vonnis.

De strafvordering wordt ingesteld op klacht door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid; zij verjaart na een vol jaar te rekenen van de dag waarop de inbreuk werd gepleegd. Indien de werkgever echter de afhoudingen heeft gedaan, doch ze niet binnen de reglementaire termijnen en voorwaarden aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid heeft overgemaakt, zal de verjarings-termijn slechts aanvangen op de dag van de overdracht van de inhoudingen aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid.

2° wordt gestraft met geldboete van 26 tot 200 F en, bovendien, ambtshalve veroordeeld, een vergoeding, gelijk aan het driedubbel van de bedrieglijk aangegeven bijdragen, aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid te betalen, ieder werkgever of zijn lasthebber die één of meer personen bedrieglijk aan de toepassing van deze besluitwet onderwerpt;

3° wordt gestraft met geldboete van 26 tot 200 F en met gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 maand of met één dezer beide straffen alleen, de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde die, op enigerlei wijze, de uitoefening verhindert van de opdracht van de personen aangeduid door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid om de inlichtingen te verzamelen, waarin voorzien is bij § 1, tweede lid, van artikel 5. De strafvordering is afhankelijk gesteld van het indienen van een klacht door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid. »

Art. 10.

Een artikel 6ter, luidend als volgt, wordt in dezelfde besluitwet ingevoegd :

« Art. 6ter. — § 1. — De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid is een openbare instelling bekleed met rechtspersoonlijkheid. De inrichting en werking ervan wordt door de Koning bepaald. Hij staat onder de waarborg van de Staat.

§ 2. — De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid is ertoe gemachtigd dadingen aan te gaan en vergelijk te treffen telkens als het zijn belang geldt.

§ 3. — Het dagelijks beheer van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid wordt door een administrateur-generaal waargenomen; hij wordt door een adjunct-administrateur-generaal bijgestaan.

§ 4. — De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid mag een mechanografische dienst oprichten en die ter beschikking stellen van de instellingen bedoeld bij artikel 4. Hij kan zich eveneens verenigen met genoemde instellingen met het oog op de oprichting ervan. De werkingskosten van deze dienst worden onder die verschillende instellingen verdeeld.

Deze Rijksdienst kan eveneens de uitvoering van zijn mechanografische werkzaamheden aan een private instelling toevertrouwen, op voorwaarde dat hij bij deze instelling over een permanent vertegenwoordiger beschikt, die met het regelmatig toezicht op deze voor zijn rekening uitgevoerde werkzaamheden wordt belast. Het Beheerscomité van de Rijksdienst duidt deze permanente vertegen-

voyance sociale dans ses attributions, ce représentant permanent. »

Art. 11.

L'article 8, alinéa 3 du même arrêté-loi est remplacé par la disposition suivante :

« Les dispositions du présent article ne visent pas les prestations prévues par les lois relatives aux régimes visés aux 3°, 4°, 5°, 7° de l'article 1er, qui sont régis par les dispositions desdites lois. »

Art. 12.

L'article 11 du même arrêté-loi est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 11. — L'Office national de sécurité sociale, l'Institut national d'assurance maladie-invalidité et l'Office national de l'emploi sont assimilés à l'Etat pour l'application des lois sur les impôts directs ou indirects. Ils sont exempts de tous impôts ou taxes au profit des provinces et des communes. »

Art. 13.

L'article 14 du même arrêté-loi est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 14. — Le présent arrêté-loi entre en vigueur le 1er janvier 1945. »

Art. 14.

Le Roi peut modifier la présentation et la numérotation des articles de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs; Il peut également modifier les dispositions légales existantes afin de les mettre en concordance avec les dispositions de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution.

Art. 15.

Sont abrogés :

1° les articles suivants de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs : 9, modifié par la loi du 14 juillet 1961 et l'arrêté royal du 24 juin 1964, 9bis, modifié par l'arrêté royal du 9 juillet 1964, 12, modifié par l'arrêté-loi du 6 septembre 1946 et par la loi du 14 juillet 1961, 12bis, inséré par l'arrêté-loi du 6 septembre 1946, modifié par les lois des 14 juillet 1961 et 13 juin 1966, et 12ter, modifié par l'arrêté royal du 16 février 1952;

2° l'article 12 des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés, coordonnées le 9 mars 1951, modifié par les lois du 28 mars 1964 et du 13 juin 1966;

3° l'article 25, §§ 1 et 2 de la loi du 28 mars 1964 intégrant l'allocation complémentaire de vacances dans le régime des vacances annuelles des travailleurs, modifié par la loi du 13 juin 1966;

4° l'article 73 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse.

woordiger aan onder de leidende ambtenaren van deze dienst en met de goedkeuring van de Minister die de sociale verzorging in zijn bevoegdheid heeft. »

Art. 11.

Artikel 8, derde lid van dezelfde besluitwet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« De bepalingen van dit artikel gelden niet voor de prestaties waarin voorzien wordt bij de wetten betreffende de regelingen als bedoeld in 3°, 4°, 5°, 7° van artikel 1, die onder de bepalingen van deze wetten vallen. »

Art. 12.

Artikel 11 van dezelfde besluitwet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 11. — De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering en de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, worden met de Staat gelijkgesteld voor de toepassing van de wetten op de rechtstreekse of onrechtstreekse belastingen. Zij zijn vrij van alle belastingen of taxes ten bate van de provincies en van de gemeenten. »

Art. 13.

Artikel 14 van dezelfde besluitwet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 14. — Deze besluitwet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1945. »

Art. 14.

De Koning kan de inkleding en de nummering van de artikelen van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders wijzigen; Hij kan eveneens de bestaande wetsbepalingen wijzigen ten einde ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze wet en van haar uitvoeringsbesluiten.

Art. 15.

Opgeheven worden :

1° de volgende artikelen van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders : 9, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1961 en bij het koninklijk besluit van 24 juni 1964, 9bis, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 9 juli 1964, 12, gewijzigd bij de besluitwet van 6 september 1946 en bij de wet van 14 juli 1961, 12bis, ingevoegd bij de besluitwet van 6 september 1946 en gewijzigd bij de wetten van 14 juli 1961 en 13 juni 1966, en 12ter, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 februari 1952;

2° artikel 12 van de wetten betreffende het jaarlijks verlof der loonarbeiders, gecoördineerd op 9 maart 1951, gewijzigd bij de wetten van 28 maart 1964 en 13 juni 1966;

3° artikel 25, §§ 1 en 2, van de wet van 28 maart 1964 tot integratie van de vakantiebeslag in het stelsel van de jaarlijkse vakantie der werknemers, gewijzigd bij de wet van 13 juni 1966;

4° artikel 73 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming.

Dispositions transitoires et finales.

Art. 16.

Jusqu'au jour de l'entrée en vigueur des dispositions du Code judiciaire qui ont trait à l'organisation et à la compétence des tribunaux du travail, les contestations entre l'Office national de sécurité sociale et les employeurs assujettis sont de la compétence du juge de paix, quel que soit le montant de la demande.

Art. 17

Les dispositions de la présente loi entreront en vigueur aux dates qui seront fixées par le Roi.

Toutefois, les dispositions de l'article 3, § 4, alinéas 4, 5 et 6, et de l'article 4, alinéa 1er, A, 5°, littera a, b et c de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, modifiées par la loi du 13 juin 1966 et telles que libellées avant leur modification par la présente loi, ainsi que les dispositions de l'article 25, §§ 1er et 2 de la loi du 28 mars 1964 intégrant l'allocation complémentaire de vacances dans le régime des vacances annuelles des travailleurs, modifiées par la loi du 13 juin 1966, resteront applicables aussi longtemps que le Roi n'aura pas prescrit le versement trimestriel de la totalité de la cotisation destinée au régime des vacances annuelles des ouvriers.

Bruxelles, le 22 novembre 1967.

Le Président de la Chambre des Représentants,

Overgangs- en slotbepalingen.

Art. 16.

Tot de dag van het inwerkingtreden van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de inrichting en de bevoegdheid van de arbeidsrechtbanken, behoren de betwistingen tussen de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid en de verzekeringsplichtige werkgevers tot de bevoegdheid van de vrederechter, ongeacht het bedrag van de vordering.

Art. 17

De bepalingen van deze wet zullen in werking treden op de data die door de Koning worden vastgesteld.

De bepalingen van artikel 3, § 4, vierde, vijfde en zesde lid en van artikel 4, eerste lid, A, 5°, littera a, b en c van de besluitwet van 28 december 1944, gewijzigd bij de wet van 13 juni 1966 en zoals zij luiden vóór de wijziging ervan door deze wet, evenals de bepalingen van artikel 25, §§ 1 en 2 van de wet van 28 maart 1964 tot integratie van de vakantiebijslag in het stelsel der jaarlijkse vakantie der werknemers, gewijzigd bij de wet van 13 juni 1966, zullen van toepassing blijven zolang de Koning de driemaandelijke betaling van het geheel van de bijdrage bestemd voor de jaarlijkse vakantieregeling der werknemers, niet heeft voorgeschreven.

Brussel, 22 november 1967.

De Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers,

A. VAN ACKER.

Les Secrétaires,

De Secretarissen,

J. VERCAUTEREN,
M. JAMINET.